

KÜRTI LÁSZLÓ

levél

Kántor Péternek

*ne haragudj, hogy ennyit hallgattam,
jött ez az álom, amiből itt találtam magam
bokáig kitakarva. hajnal van, persze,
ott már, az álomban megbeszéltünk mindent,
hogy a hosszú hétvégén befejeztem
a könyved, valahol itt van még az ágy alatt
a földön, firkáltam, írtam bele pár verset,
tudom, hogy nem haragszol, hagytál benne
hosszá néhány üres oldalt erre. szótlán voltam,
igen, nagy volt itt a baj és nagyobb a rémület:
az öcsém, akivel végül is nem találkoztál,
harmincöt éves, két kicsi gyerek,
szóval eddig szép családi sztori. tipikus nyárelő,
zöldülő fákkal, menetrend szerinti fiatal férfi,
menetrend szerint diagnosztizált hererákkal.*

*klassz, hogy itt voltál, ne haragudj nagyon, hogy azóta
se email, se telefon, s hogy ebben a nyitott álomban elpanaszoltam
minden bajom. most meg a kakukk szól, hajnali négy, az eresz alatti
gerlepár is ébren, halálos csend után végre, kis zajos nyugalom.
fene se tudja, hogy ez a sok történés így együtt mit jelent,
de száz szónak is csak egy a vége, tegnap ki lett mesve a fiúnak
a bal heréje. fél lett az egész lent. egyik napról a másikra
elpusztult a macskánk, vagy csak világgá sántikált,
mondd, ki tud kiigazodni ezen az egészen? már csak
a terápiákat kell átvészelné valahogy, tudod,
„a gond csak az, hogy ahány orvosság, annyi
méreg.” persze nem sírunk, pedig tényleg,
„csalni is volnának érvek”, de ilyenekről inkább hallgatunk.
szóval vannak ezek a rémisztő szavak, de nem a túl kemény,
nem a bal here, inkább a rák, a daganat. jó-jó, a képekkel
vigyázok, csak jókat őrizgetek rólad, s a családról, mikor mesét
olvasol fel nekik az ebédloasztalnál, abból az északi könyvből,
amit az úton ide, debrecenben vettél. ahol esküvőre készültek
az állatok, de óvatlanok voltak, és oda lett a vad szabadság,
akár a nyári program. „tudnak valamit ezek a lappok” – tudnak!
befizettünk egyhetes szabadságra, most meg a hely, üresen, ott van.
jöhet a kemoterápia, meg nap- helyett a célzott gammasugár.*

*de a macskánk még holnap megkerülhet, az indulat jobb
indulatá nemesülhet, családok majd egészben, boldogan
heverésznek a tengerparton. beszéljünk másról inkább,
remélem, megkóstoltad azt a szatmári szilvát, amit adtam,
és jó lenne összefutni, utazom pestre talán már májusban.
különbön jól vagyunk, minden rendben, nő a vetett fű,
legel a nyúl, én meg szédelvek itt, akár egy spicces felnőt,
túlcipelt férfi szerepben.*